

Arrest

nr. 315 506 van 28 oktober 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**
handelend als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat B. DE VOS**
Ruddervoordestraat 1
8820 TORHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 3 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DEKIMPE, die *loco* advocaat B. DE VOS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Gegevens van de zaak

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

Je beweert over de Eritrese nationaliteit te beschikken. Je bent in Roeselare geboren op [...]06/2022.

Jouw moeder is op [...]08/2014 aangekomen in België en diende op 14/08/2014 een verzoek tot internationale bescherming in (Ref. CG. [...]).

Op 04/08/2015 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en het statuut van subsidiaire bescherming omwille van haar niet-geloofwaardige Eritrese nationaliteit.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing in zijn arrest nr. 161552 op 08/02/2016. Het beroep voor de Raad van State van 27/04/2016 werd verworpen. Haar opeenvolgende volgende verzoeken (22/11/2016 en 18/01/2019) werden door het CGVS afgesloten met een niet ontvankelijkheidsbeslissing. Tegen de beslissing in het kader van haar derde verzoek ging ze in beroep. Op 07/07/2020 verwierp de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen haar beroep in arrest nr. 238074.

Op 01/06/2018 is jouw broer Y.N.M.H. (Ref. CG. [...]) geboren, zijn vader is T.T.N. (Ref. CG [...]), wie over de Eritrese nationaliteit beschikt, en als vluchteling werd erkend in België. De familiale band werd vastgesteld aan de hand van een DNA-test. Op 07/11/2018 diende jouw moeder een verzoek tot internationale bescherming in naam van jouw broer in. Op 31/01/2019 nam het CGVS een beslissing tot toekenning van de vluchtelingenstatus.

Op 14 juni 2023 werd in jouw naam een verzoek tot internationale bescherming ingediend. Ter staving van jouw verzoek haalde jouw moeder ook aan dat jouw vader T.T.N. is. In februari 2023 is de relatie tussen jouw ouders beëindigd omdat jouw moeder veel stress had. Ze voeden jou en jouw broer wel samen op. Jouw vader wilt jou erkennen als dochter, maar de verblijfsstatus van jouw moeder en haar gebrek aan documenten staan dit administratief in de weg.

Ter staving van jouw verzoek legde je de volgende documenten neer: een attest van zwangerschapsvergoeding, de geboorteakte, een ISI+ kaart, een stukkenbundel (weigering erkenning Roeselare en foto's met jouw vader)

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd jouw moeder in jouw naam gehoord, gezien jij zelf nog niet gehoord kon worden. Dit is wegens jouw jonge leeftijd, waardoor jij hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt (artikel 57/5ter, §2, 2° en/of 57/6, §3, 2de lid Vreemdelingenwet).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat jij geen 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, hebt aangetoond.

Er kan immers vastgesteld worden dat jouw voorgehouden Eritrese nationaliteit niet geloofwaardig is.

Ten eerste wijst het CGVS dus op het feit dat de Eritrese nationaliteit van jouw moeder al niet geloofwaardig werd bevonden. Het CGVS verwijst hiervoor naar de opsomming van de verschillende procedures van jouw moeder in de samenvatting van de feiten, en de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Er kan dus niet worden vastgesteld dat jij via jouw moeder over de Eritrese nationaliteit zou beschikken, er kan wel van uitgegaan worden dat jij van rechtswege ook over een andere nationaliteit kan beschikken. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS in het kader van jouw verzoek bleef jouw moeder bij haar bewering dat ze over de Eritrese nationaliteit beschikt, en niet over een andere nationaliteit (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 8). Er kan dan ook geen vrees in jouw hoofd vastgesteld worden ten aanzien van het effectieve, maar voor de commissaris-generaal onbekende, land van herkomst van jouw moeder.

Ten tweede staat ook de juridische afstamming tussen jou en jouw beweerde vader niet vast.

Zoals jouw moeder uitlegde tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS, zou ze moeilijkheden ervaren om jou door jouw vader te laten erkennen bij de gemeente (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). De naam van jouw vader staat bijgevolg ook niet vermeld op jouw geboorteakte. In de stukkenbundel die jouw advocaat neerlegde, zit een document van de dienst burgerzaken van de gemeente Roeselare. Burgerzaken bevestigt dat ze weigerden een akte aangifte erkenning op te maken omdat jouw moeder geen bewijs van burgerlijke staat kan verkrijgen uit Eritrea. Hierdoor kan de gemeente niet overgaan tot jouw erkenning door meneer T.N..

Ten derde staat ook de biologische band tussen jou en jouw beweerde vader niet vast. Jouw moeder werd gevraagd om de nodige stappen te zetten om toch aan te tonen dat er een band is met jouw vader. Via jouw raadsheer ontving het CGVS vier foto's, die zouden gaan over jouw moeder, vader en jijzelf. Het CGVS erkent dat jouw moeder al bepaalde stappen heeft gezet om de band tussen jouw vader en jijzelf aan te tonen, maar dat dit niet voldoende is om ook een effectieve biologische band aan te tonen. Er werd gedurende de procedure voor het CGVS geen DNA-test neergelegd die jouw verwantschap met jouw beweerde vader zou aantonen. Jouw moeder werd hierover bevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud, en ze legde uit dat een DNA-test veel geld kost en dat dat dus nog niet is uitgevoerd (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 7). In een verzoek om inlichtingen, dd. 19/09/2023, werd jouw moeder nog eens gevraagd om stukken neer te leggen die de biologische band tussen jou en jouw vader aantoont, en om redenen gevraagd waarom het niet mogelijk is om dergelijke stukken neer te leggen. Deze briefwisseling werd via gewone post en aangetekende post verstuurd naar jouw gekozen woonplaats (X.) en per e-mail naar jouw advocaat. De briefwisseling werd teruggestuurd naar het CGVS. Op 22/11/2023 contacteerde het CGVS meester D. om te vragen naar het verzoek om inlichtingen, en of er een nieuws adres is waarop we jou en jouw moeder zouden kunnen bereiken. Meester de Vos antwoordde dat hij geen weet had van een verzoek om inlichtingen, maar dat hij navraag ging doen bij jullie. Op 12/12/2023 en op 4/03/2024 contacteerde het CGVS jouw raadsheer om na te gaan of er nog gevolg gegeven ging worden aan het verzoek om inlichtingen, maar telkens zonder antwoord.

De overige documenten die neergelegd werden in het kader van jouw verzoek, brengen geen verandering aan deze vaststellingen. De isi+ kaart wordt door het ziekenfonds afgeleverd aan wie geen e-ID heeft, en toont verder niet jouw nationaliteit aan.

Het CGVS stelt vast dat ook jouw Eritrese nationaliteit langs de kant van jouw vader, niet aangetoond is.

De identiteit, **nationaliteit** en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. Aangezien jouw nationaliteit op basis van jouw verwantschap met jouw vader niet kan worden vastgesteld en er geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden Eritrese nationaliteit van jouw moeder, verkeert de commissaris-generaal in het ongewisse wat betreft jouw nationaliteit en kan er in jouw hoofde bijgevolg geen vrees voor vervolging, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden vastgesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd jou de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou werden verstuurd op 25/07/2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor jij wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat jij noch direct, noch indirect, teruggeleid mag worden naar Eritrea, daar er geen geloof gehecht wordt aan jouw verklaring te beschikken over de Eritrese nationaliteit, en van Eritrea afkomstig te zijn."

2. Verzoekschrift

2.1. Verzoekster voert in het verzoekschrift een schending aan van "art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, art. 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en schending van het

zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur”.

Verzoekster ontwikkelt het middel als volgt:

“Eerste onderdeel : Weigering van de hoedanigheid van vluchteling : schending van art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève, art. 48/3, 48/5, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur

Het CGVS stelt dat verzoekster er niet in slaagt om het bestaan van een ‘gegronde vrees voor vervolging’ in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

1. Het CGVS stelt dat de Eritrese nationaliteit van de moeder van verzoekster als niet geloofwaardig werd bevonden.

Ten eerste wenst verzoekster te benadrukken dat zij een andere persoon is dan haar moeder.

De moeder van verzoekster heeft een procedure hangende, die reeds enige tijd aansleept, tot het verkrijgen van de staatloosheid, gezien geen enkel land haar als onderdaan wil erkennen.

Verzoekster beweert dan ook niet dat zij de Eritrese nationaliteit verkrijgt via haar moeder, doch wel via haar vader.

2. Het CGVS stelt dat de juridische afstammingsband niet vastgesteld is tussen verzoekster en haar vader

De moeder van verzoekster probeert al sinds de geboorte van verzoekster het nodige te doen om de afstammingsband tussen verzoekster en de heer T.T.N. vast te laten stellen.

De moeder van verzoekster botst echter telkens op dezelfde problemen, met name het feit dat zij geen verblijfsdocumenten, noch andere identiteitsdocumenten heeft.

Er kan dan ook geen juridische erkenning door de heer T.T.N. gebeuren louter omdat de moeder van verzoekster zelf niet over de nodige documenten beschikt. Er is dus geen sprake van kwade wil.

Bovendien bevestigt het CGVS dat zij een document hebben ontvangen van de gemeente waarin staat dat de gemeente de erkenning door de heer T.T.N. niet willen laten plaatsvinden omdat de moeder van verzoekster niet de nodige documenten heeft. Er is dus wel degelijk duidelijkheid over het feit dat de heer T.T.N. verzoekster wil erkennen.

Er kan aldus daaruit afgeleid worden dat de heer T.T.N. zijn vaderschap juridisch wil laten vaststellen, doch de gemeente houdt hen tegen.

Het is dan ook zeer hard van het CGVS om hier geen rekening mee te houden in hun beslissing.

3. Het CGVS stelt dat de biologische afstammingsband niet is vastgesteld tussen verzoekster en haar vader

Het CGVS vraagt dat er een DNA-test wordt afgenomen die de afstammingsband tussen verzoekster en haar vader aantoot.

Echter, een DNA-test is zeer duur en verzoekster en haar ouders hebben hier de financiële middelen niet toe.

Er is op meerdere manieren gezocht naar een oplossing, doch op dit moment kan er geen oplossing gevonden worden voor het (financiële) probleem met betrekking tot de DNA-test.

Verzoekster heeft dan op andere manieren proberen aan te tonen dat de heer T.T.N. wel degelijk de vader is van verzoekster.

Hiertoe heeft verzoekster foto's voorgelegd van de moeder van verzoekster, de vader van verzoekster en verzoekster zelf. Deze tonen aan dat er al sinds jongs af aan een band is tussen verzoekster en de heer T.T.N..

Daarnaast mag ook niet voorbij gegaan worden aan de meermaals – spijtig genoeg tevergeefse – pogingen van de heer T.T.N. om verzoekster te erkennen. De gemeente Roeselare weigert echter pertinent om de erkenning te voldoen. Hierdoor is er enkel een afstammingsband langs moederszijde vastgesteld voor verzoekster.

Beide ouders van verzoekster hebben het nodige gedaan, en doen dit nog steeds, om de erkenning te kunnen laten plaatsvinden, meerdere documenten tonen dit duidelijk aan.

Het is duidelijk dat het CGVS onvoldoende rekening houdt met deze elementen, wat onzorgvuldig is.

4. Het CGVS stelt dat de Eritrese nationaliteit van verzoekster langs de kant van vader niet aangetoond is.

Volgens het CGVS kan niet worden vastgehouden aan de verklaring van de moeder van verzoekster dat zij de Eritrese nationaliteit zou hebben. De moeder van verzoekster heeft, naar haar weten, de Eritrese nationaliteit, doch blijkt uit haar procedure tot staatloosheid des te meer dat geen enkele staat waar zij eventueel een band mee zou hebben, haar wil erkennen als onderdaan.

De moeder van verzoekster is op heden dan ook feitelijk staatloos.

De vader van verzoekster heeft de Eritrese nationaliteit. Hij heeft op basis van deze nationaliteit de status van erkend vluchteling gekregen. Ook de broer van verzoekster heeft bescherming gekregen op basis van zijn Eritrese nationaliteit gezien hun vader de Eritrese nationaliteit heeft.

De afstammingsband met de heer T.T.N. kan echter niet aangetoond worden via een DNA-test, gezien deze test te duur is.

Echter, het feit dat er meerdere pogingen zijn ondernomen door de heer T.T.N. om verzoekster te erkennen, het feit dat mevrouw A.M.H. samen de kinderen hebben opgevoed (zowel Y. N. als M.) en dit wordt aangetoond aan de hand van foto's, zou het CGVS moeten oordelen dat minstens aan de hand van bovenstaande elementen is aangetoond dat de heer T.T.N. de vader is van verzoekster.

Uit het feit dat de heer T.T.N. de vader is van verzoekster en de Eritrese nationaliteit heeft, dient dan afgeleid te worden dat verzoekster ook die nationaliteit verkrijgt en op basis daarvan de status van vluchteling dient te verkrijgen.

Het CGVS heeft onvoldoende rekening gehouden met al deze elementen bij haar beslissing.

5. Besluit

Wanneer verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten geen bevestiging indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan :

- a) de verzoekster heeft een oprechte inspanning geleverd om haar verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoekster beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoekster zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor haar verzoek;*
- d) de verzoekster heeft haar verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of zij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom zij nagelaten heeft dit te doen;*

Verzoekster legt dus wel degelijk bewijs voor dat zij in gevaar verkeert bij een terugkeer naar Eritrea. Minstens vormt dit een begin van bewijs, dat wordt aangevuld met gewichtige, bepaalde en met elkaar overeenstemmende vermoedens van de verklaringen door verzoekster.

Verzoekster heeft dan ook een oprechte inspanning geleverd om haar aanvraag te staven met de stukken, heeft alle relevante elementen waarover zij op heden beschikte voorgelegd, de verklaringen van verzoekster zijn samenhangend en aannemelijk en niet in strijd met de informatie die gekend en relevant is voor haar aanvraag, en zij heeft haar aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, alsook is komen vast te staan dat verzoekster in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

Deze bewijselementen zijn niet incompatibel met de gegronde vrees op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit de samenhangende verklaringen die verzoekster reeds naar voren bracht blijkt dat deze vrees reëel is en zich al heeft gemanifesteerd.

Art. 48/7 Vreemdelingenwet bepaalt dat feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

Hierboven werd reeds verduidelijkt welke vervolgingen en welke schade verzoekster nu reeds heeft moeten ondergaan, en dat die vervolging of ernstige schade zich in de toekomst zich redelijkerwijze opnieuw kan voordoen.

Het is dus niet zorgvuldig en redelijk van het CGVS om dit gegeven dat verzoekster aanbrengt af te doen als ongeloofwaardig.

- Het CGVS schendt het zorgvuldigheidsbeginsel door met alle bovenstaande punten en argumenten geen rekening te houden bij zijn beslissing zoals uiteengezet.*
- Het CGVS schendt het redelijkheidsbeginsel door geen redelijke argumentatie als normaal, zorgvuldig en behoorlijk bestuur te vormen bij haar beslissing zoals uiteengezet.*
- Minstens schaadt zij hiermee de (materiële) motiveringsplicht door deze punten niet te vermelden of beargumenteren in de bestreden beslissing.*

Tweede onderdeel : Weigering van subsidiaire bescherming : schending van art. 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, minstens een schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur

Verzoekster vraagt bovendien ondergeschikt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus gezien het "reëel risico op ernstige schade" in haar hoofde bij een gedwongen terugkeer.

De veiligheidssituatie van de plaats van herkomst van verzoekster, namelijk Eritrea, is zeer problematisch. Dit vormt een reëel risico op ernstige schade in zin van de subsidiaire bescherming.

[...]

Verzoekster maakt ervan gewag dat in geval van terugkeer naar Eritrea zij een gegronde vrees heeft voor vervolging en/of het reële risico loopt op ernstige schade, met name dat zij zal worden gedood of ernstig verwond, geëxecuteerd, gefolterd of onmenselijk zal worden behandeld door de overheid of onrechtmatig zal aangehouden worden door de overheid, en/of het slachtoffer zal worden van de algemene veiligheidssituatie in Eritrea. Verzoekster loopt ook het risico terecht te komen in een klimaat van geweldplegingen en bedreigingen uitgaande van de overheid.

Bovendien wordt expliciet door de FOD Buitenlandse Zaken aangegeven dat Eritrea uiterst gevaarlijk gebied is: [...]

Het mag duidelijk zijn dat tot op heden de veiligheidssituatie in Eritrea allesbehalve goed is te noemen. Er zijn niet alleen veel geweldsdelicten, doch ook verschillende landmijnen.

Er is sprake van een uiterst gevaarlijke situatie. Een terugkeer naar Eritrea zou dan ook een onmenselijke behandeling betekenen.

Hierboven werden de gewichtige feitelijke elementen om aan te nemen dat er een reëel risico is op ernstige schade voor verzoekster reeds aangehaald. Daartoe kan opnieuw worden verwezen naar deze elementen.

Kortom zal verzoekster bij een dergelijke terugkeer haast noodzakelijkerwijze worden onderworpen aan de doding, verwonding, executie, of minstens foltering of onmenselijke of vernederende behandeling.

Uit de samenhangende verklaringen die verzoekster reeds naar voren bracht bleek reeds dat deze vrees reëel is en zich al heeft gemanifesteerd. Art. 48/7 Vreemdelingenwet bepaalt dat feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Hierboven werd reeds verduidelijkt welke vervolgingen en welke schade verzoekster nu reeds heeft moeten ondergaan, en dat die vervolging of ernstige schade zich in de toekomst zich redelijkerwijze opnieuw kan voordoen. Er kan opnieuw daarnaar worden verwezen.

Verzoekster heeft dan ook zoals gezegd een oprechte inspanning geleverd om haar aanvraag te staven met de stukken die werden voorgelegd door haar moeder, heeft alle relevante elementen waarover zij op heden beschikte voorgelegd, de verklaringen van verzoekster zijn samenhangend en aannemelijk en niet in strijd met de informatie die gekend en relevant is voor haar aanvraag, en zij heeft haar aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, alsook is komen vast te staan dat verzoekster in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

▪ *Zoals hierboven ook al werd aangemerkt aangaande de vluchtelingenstatus, zijn er dus wel degelijk elementen voorhanden in hoofde van verzoekster die aanhaken bij de criteria van het statuut van subsidiaire bescherming volgens art. 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

▪ *Er mag dan ook worden aangenomen dat een dergelijke reële vrees op ernstige schade boven het hoofd van verzoekster hangt.*

IV. BESLUIT

De bestreden beslissing moet worden hervormd in de zin dat het verzoek tot internationale bescherming ontvankelijk en gegrond moet worden verklaard zodat verzoekster de hoedanigheid van vluchteling minstens de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend.

Minstens moet de bestreden beslissing worden vernietigd omdat er ernstige aanwijzingen bestaan dat de verzoekster in aanmerking zou komen voor de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling, zoals bepaald in artikel 48/3, of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 Vreemdelingenwet."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De verwijzing naar wetsbepalingen en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek

wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees over vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Uit de artikelen 48/3, § 1 en 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet volgt dat de nood aan internationale bescherming, geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, moet worden getoetst ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekster of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats.

De vaststelling van het land van nationaliteit/herkomst is aldus essentieel bij de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming.

Verzoekster houdt voor dat ze de Eritrese nationaliteit heeft.

Na kennisneming van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan verzoeksters voorgehouden Eritrese nationaliteit echter niet worden aangenomen.

5. De beweerde Eritrese nationaliteit van verzoeksters moeder werd in haar opeenvolgende verzoeken om internationale bescherming als ongeloofwaardig beoordeeld (zie niet-betwist feitenrelaas). Bijgevolg kan niet worden vastgesteld dat verzoekster via haar moeder over de Eritrese nationaliteit zou beschikken. Wel is mogelijk dat verzoekster van rechtswege (ook) over een andere nationaliteit zou kunnen beschikken.

Verzoekster wijst er in het verzoekschrift op dat haar moeder een procedure tot het verkrijgen van de staatloosheid hangende heeft, gezien geen enkel land haar als onderdaan wil erkennen. Er kan echter slechts worden vastgesteld dat verzoeksters moeder tot op heden niet erkend werd als staatloze.

Verzoekster toont haar voorgehouden Eritrese nationaliteit op basis van de nationaliteit van haar moeder niet aan.

6. Verzoekster meent dat zij de Eritrese nationaliteit heeft omdat haar voorgehouden vader T.T.N. over de Eritrese nationaliteit beschikt. Evenwel dient in navolging van verweerder worden opgemerkt dat noch de juridische afstamming, noch de biologische band tussen verzoekster en haar beweerde vader vaststaat.

6.1. Inzake de juridische afstamming

Verzoekster wijst er in het verzoekschrift op dat haar moeder al sinds haar geboorte het nodige probeert te doen om de juridische afstammingsband tussen verzoekster en T.T.N. te laten vaststellen, maar dat haar moeder steeds op dezelfde problemen botst, met name dat zij geen verblijfsdocumenten, noch andere identiteitsdocumenten heeft. Verzoekster wijst er tevens op dat verweerder een document heeft ontvangen van de gemeente waarin staat dat de gemeente de erkenning door T.T.N. niet wil laten plaatsvinden omdat verzoeksters moeder niet over de nodige documenten beschikt.

De Raad stelt vast dat uit de verklaringen van verzoeksters moeder en het document van de gemeente blijkt dat verzoeksters moeder en T.T.N. naar de gemeente zijn gegaan om verzoekster te laten erkennen door T.T.N.. De Raad dient echter ook vast te stellen dat de gemeente de opmaak van de akte van aangifte van erkenning geweigerd heeft. De erkenning van verzoekster door T.T.N. heeft niet plaatsgevonden, zodat de juridische afstammingsband tussen T.T.N. en verzoekster niet vaststaat.

6.2. Inzake de biologische afstammingsband

Verzoekster benadrukt in het verzoekschrift dat een DNA-test duur is en dat haar ouders de financiële middelen niet hebben. Verzoekster wijst erop dat er foto's werden neergelegd van haar moeder, vader en haarzelf, die aantonen dat verzoekster van jongs af aan een band had met T.T.N..

Samen met verweerder stelt de Raad vast dat de vier foto's van verzoeksters moeder, vader en verzoekster erop wijzen dat verzoeksters moeder bepaalde stappen heeft gezet om de band tussen verzoeksters vader en haarzelf aan te tonen, maar dat dit onvoldoende is om ook een effectieve biologische band of afstamming aan te tonen.

Verder dient worden vastgesteld dat er geen andere elementen voorliggen die de biologische band tussen verzoekster en haar vermeende vader T.T.N. kan aantonen.

Verzoeksters moeder legde reeds tijdens het persoonlijk onderhoud uit dat een DNA-test te duur is (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7). Zij legde uit dat de familiale band tussen verzoeksters (half)broer en T.T.N. wel kon worden vastgesteld aan de hand van een DNA-test met behulp van haar sociaal assistent en een organisatie (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7-8). Verzoeksters moeder wilde in het geval van haar dochter opnieuw beroep doen op haar sociaal assistent en deze organisatie, maar zij weigerden haar te helpen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7).

Na het persoonlijk onderhoud op 19 juli 2023 heeft verweerder meerdere pogingen ondernomen om aan verzoeksters moeder te vragen om stukken neer te leggen die de biologische band tussen verzoekster en haar vader zouden kunnen aantonen (verzoek om inlichtingen van 19 september 2023; contact via e-mail met verzoeksters raadsman op 22 november 2023, 12 december 2023 en 4 maart 2024 om na te gaan of er gevolg zou gegeven worden aan het verzoek om inlichtingen).

Niettemin de veelvuldige pogingen van verweerder om stukken te verkrijgen die de biologische band tussen verzoekster en T.T.N. bij te brengen, werd hieraan door verzoeksters moeder geen gevolg gegeven.

Bijgevolg liggen er onvoldoende elementen voor die de biologische band en afstamming tussen verzoekster en haar beweerde vader T.T.N. aantonen.

6.3. Aangezien er op heden onvoldoende elementen voorliggen die de juridische en/of biologische band tussen verzoekster en T.T.N. aantonen, kan verzoeksters voorgehouden Eritrese nationaliteit op basis van deze niet aangetoonde band met haar vermeende vader niet worden aangenomen.

7. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nationaliteit en nood aan internationale bescherming.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster heeft haar voorgehouden Eritrese nationaliteit immers niet aangetoond of aannemelijk gemaakt.

Gelet op het feit dat verzoekster haar voorgehouden Eritrese nationaliteit niet aantoont, maakt zij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Eritrea. De loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, nationaliteit kan niet volstaan.

De verwijzing naar het reisadvies voor Eritrea in het verzoekschrift is dan ook niet nuttig. Hoe dan ook is dergelijk reisadvies bestemd voor reislustige Belgen en vormt het geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad bovendien niet toe om over de nationaliteit van verzoekster te speculeren, noch of zij de nationaliteit heeft van een land waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS